

EVEN VOORSTELLEN ...
IK BEN UW DOCHTER
(Verdachte verwantschaft)

Blijspel in een proloog en drie bedrijven

door

J. P. ASMUSSEN

vertaling

Gerard van Dijk

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EVEN VOORSTELLEN ... IK BEN UW DOCHTER - VERDACHTE VERWANTSCHAFT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. P. ASMUSSEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

GERT JAN WOUWENAAR, eigenaar van een kleine drukkerij, 50 jaar

ANNELIES, zijn vrouw, 48 jaar

THEO, zijn zoon, 24 jaar

PETER VAN BUSSEL, zijn vriend, eigenaar van een loodgietersbedrijf, 48 jaar

GEERTRUIDA, diens vrouw, 46 jaar

TRUDI, hun dochter, 22 jaar

HANS TERLOUW, postbode, vriendje van Trudi, 25 jaar

LENA ORDEMAN, "la femme fatale", 46 jaar

LENNIE ORDEMAN, haar dochter, 23 jaar

PAUL VAN LOON, broer van Annelies, onderwijzer, 50 jaar

Het stuk speelt in de hedendaagse tijd, in **de zomer**, "**ergens** in Nederland", in het plaatsje Akendam, ten huize van de familie Wouwenaar.

PROLOOG: Een zonnige zomermiddag.

EERSTE BEDRIJF: eerste tafereel: ongeveer een week later, in de vooravond (vrijdagavond).

EERSTE BEDRIJF: tweede tafereel: een paar uur later.

TWEEDE BEDRIJF: de volgende morgen, ca. 10 uur (zaterdagmorgen).

DERDE BEDRIJF: eerste tafereel: een paar uur later.

DERDE BEDRIJF: tweede tafereel: in de namiddag van dezelfde dag.

DECOR:

Het toneel stelt voor een tuinkamer ten huize van de familie Wouwnaar, eenvoudig maar gezellig gemeubileerd met o.m. drie rotanfauteuiltjes, een dito tafeltje en een dito klein, drie-zitsbankje (in plaats van rotanmeubilair kan men uiteraard ook rieten meubelen of andere "in een tuinkamer passende" meubelen gebruiken). Verdere aankleding ad libitum.

In de achterwand dubbele, openslaande tuindeuren, die permanent "open" staan (men kan derhalve ook volstaan met gewoon een brede "opening", vrolijk gecamoufleerd met leuke, gebloemde gordijnen!). Een tuinstopstuk achter die tuindeuren (c.q. achter "die opening") geeft aan het geheel een fris, fleurig cachet. In de zijwand-rechts een deur naar "de winkel" en naar de andere vertrekken.

Als het doek opgaat zijn ANNELIES en PAUL op het toneel, zij zijn kennelijk al een heel tijdje in een ernstig gesprek gewikkeld.

PAUL: Ja ja... en dat gaat dus nou al zo zolang je getrouwd bent?

ANNELIES: Ja, al meer dan vijfentwintig jaar.

PAUL: Maar je kent haar niet? Je hebt haar nog nooit gezien?

ANNELIES: Nee. Ik heb wel 's voorzichtig gepolst, 'n opmerking in die richting gemaakt of 't nou niet beter zou zijn, dat ze 's 'n keertje... maar daar ging hij niet op in. 't Leek wel... tja... 't leek wel of-t-ie daar tegen op zag, of-t-ie zich schaamde...

PAUL: Nou ja, dat is op zich wel begrijpelijk, maar toch... Gert Jan is over 't algemeen toch bepaald niet zwaar op de hand, hij is 'n vrolijke Frans die alles altijd van de luchtige kant bekijkt en overal de draak mee steekt. Annelies, ik vind 't... ja... ik vind 't 'n vreemde zaak! 'n Héél vreemde historie!

ANNELIES: Daarom heb ik 't juist aan jou verteld..., na al die jaren. Ik heb er altijd over gezwegen, niemand weet 't. Maar ik kon 't nou toch niet langer verkroppen. Ik denk, ik *moet* 't aan iemand vertellen, ik moet *iemand* om raad vragen... nou... en daarom heb ik jou nou alles verteld. Je bent m'n enige broer... ik dacht zo bij mezelf... als iemand me goeie raad kan geven, dan is 't m'n broer Paul.

PAUL: Wel, Annelies... als ik je dan 'n raad moet geven in deze merkwaardige zaak, dan zeg ik... je moet 'r schrijven!

ANNELIES: Schrijven?

PAUL: Ja. Je moet haar 'n brief schrijven waarin je haar uitnodigt hier te komen. Wacht 's... aanstaande zaterdag wordt Gert Jan toch vijftig jaar? (*Annelies knikt*) Nou, dat is 'n heel geschikte aanleiding. Dat zou dan tevens 'n geweldige verrassing, 'n prachtig verjaardagsgeschenk voor Gert Jan zijn. Weet je haar adres?

ANNELIES: Nee, haar adres niet. Ik weet alleen dat ze Lennie Ordeman heet en dat ze in Hekkendorp woont.

PAUL: Hekkendorp? Hee... da's hier 'n heel eind vandaan...

ANNELIES: Chut, ik weet amper waar dat ligt.

PAUL: Nou, ik toevallig wel, want 'n heel goeie vriend van mij is daar hoofd van de lagere school. Weet je wat, Annelies... Jij schrijft haar nou 'n brief. (*Annelies wil interrumperen*) Ja, ik zal je er wel bij helpen, wees maar niet bang.

ANNELIES: Oh gelukkig. Ik zou anders echt niet weten...

PAUL: Ooh, dat komt best voor elkaar. Je weet, op je broer kun je altijd rekenen. Haal jij nou maar even schrijfpapier en 'n enveloppe, dan schrijven we samen die brief. En dan doe ik 'm als ik naar huis

ga gelijk op de bus. Okay?

ANNELIES (*opgelucht*): Oooooh fijn, Paul! Fijn! Ik ben je zo dankbaar!

Wacht, ik haal gelijk papier en zo. (*af , rechts*)

PAUL (*bedachtzaam*): Ja... ja... ja... Ik ben benieuwd! Ik ben héél benieuwd hoe dit zaakje gaat aflopen!

(*Snel doek, einde van de Proloog*)

EERSTE BEDRIJF

eerste tafereel

Als het doek opgaat, zit GERT JAN in "zijn stoel", een weliswaar bepaald niet nieuwe maar wel comfortabele leunstoel, waaraan hij erg verknocht is. Hij rookt een pijpje en leest de krant.

ANNELIES (*na even op van rechts*): Hoe laat moet je naar die vergadering?

GERT JAN (*vanachter z'n krant*): Om bij achten. Hij begint om acht uur.

ANNELIES: Dan drink je eerst zeker nog koffie...

GERT JAN: Natuurlijk. De koffie van Willem Neeleman is niet om te drinken!

ANNELIES (*schamper*): Z'n bier smaakt zeker beter?!

GERT JAN (*grinnikt*): Oh ja, 'n heel stuk beter.

ANNELIES: 't Is mij 'n raadsel dat je vriend Peter 't nooit zat wordt, om altijd maar voor jou de vertering te betalen. Bij gelegenheid moet ik 'm daar toch 's naar vragen. (*Gert Jan laat met een ruk z'n krant zakken. Ziet daardoor, dat Annelies een brief in haar handen heeft. Grijpt deze gelegenheid aan om van onderwerp te veranderen.*)

GERT JAN: Héé... is-t-er post?! Van wie is die brief?

ANNELIES: Van Leontien... Uit 't ziekenhuis.

GERT JAN: Zo... van onze ouwe dienstbo... Wááát? 't Ziekenhuis? Wat is er met haar aan de hand?

ANNELIES (*geeft hem de brief*): Lees zelf maar.

GERT JAN (*leest*): Geachte familie Wouwenaar. Bij dezen schrijf ik u dat ik niet zelf schrijf, omdat ik niet kan schrijven. (*kijkt op*) 'n Aardig verhaaltje. Ik wist wel dat ze niet bijdehand was, maar dat ze geeneens kan schrijven...!

ANNELIES: Lees verder man.

GERT JAN: Hm? Oh... eh, ja. (*leest*) Ik ben namelijk van de trap gevallen en daarbij heb ik m'n arm gebroken. Zodoende heb ik 'n kennis gevraagd u uit mijn naam te schrijven. Ik mag al weer heel gauw uit 't ziekenhuis, maar ik kom toch niet meer bij u terug. Ik had 't de laatste tijd al helemaal niet meer naar m'n zin, ik werd veel te veel achterna gelopen.

ANNELIES (*schamper*): Phoe! Achterna gelopen. Alsof ik haar zo achterna liep!

GERT JAN (*haalt neus op, malle grimas*): Nou, *ik* toch zeker ook niet! (*leest verder*) Ik trek bij m'n broer in, die heeft 't al zo dikwijls aan me gevraagd. Met zijn A.O.W. en mijn spaarcentjes zullen we 't

samen best redden. En u vindt heus wel weer 'n andere dienstbode, al zult u dan misschien wel meer moeten betalen dan 't hongerloontje waar u mij de hele week voor liet sloven en zwoegen! (*kijkt op*) Asjebliedt zeg... die Leontien durft per brief heel wat te zeggen. Al heeft ze wel 'n beetje gelijk, want jij betaalde haar inderdaad veel te weinig. (*als Annelies boos wil reageren, vervolgt hij snel "zijn lectuur"*) Ik wens u verder 't allerbeste, vooral meneer, want die was in ieder geval altijd vriendelijk tegen me en daar kon ik tenminste nog wel eens mee lachen. (*kijkt weer op, glundert*) Nou... nou hoor je 't ook 's van 'n ander wat voor 'n vriendelijke, vrolijke echtgenoot jij hebt! (*idem als voren*) Ik eindig met de hartelijke groeten, hoogachtend, Leontien... (*kijkt nog eens goed naar de ondertekening*) Leontien Berepoot (*schiet in de lach*) Hahaha... potjandorie... heette ze Berepoot?! Hahaha... Berepoot! Dat heb ik nooit geweten... Veronderstel zeg, dat ze nou op d'r ouwe dag nog 's zou gaan trouwen met 'n vent, die Naaktgeboren heet... dan werd ze Mevrouw Naaktgeboren-Berepoot! (*lacht bulderend*) Hahahaha...

ANNELIFS (*stuurs*): Ja, hou nou maar op met die onzin. Met al die bedrijven zitten we toch maar mooi zonder hulp.

GERT JAN: Nou, ik kan 't geen ramp vinden. 't Is in elk geval één ouwe meut minder in huis.

ANNELIES (a.v.): Waarom kijk je zo naar *mij*?!

GERT JAN: Omdat 't me zo'n deugd doet, dat jij nog zo knap en zo jeugdig bent! (*lacht "minzaam" naar haar*)

ANNELIES: In ieder geval is 't verdraaid vervelend, dat Leontien niet meer terugkomt. 't Was dan wel 'n ouwe zeur, maar ze was goed voor d'r werk.

GERT JAN: En ze was goedkoop!

ANNELIES (*onwillig*): Inderdaad, ze was niet... ze verdiende niet 't meeste. Maar ondertussen moeten we toch maar weer zien, dat we 'n nieuwe dienstbode krijgen.

GERT JAN: 'n Nieuwe? Ja, dat heb je goed gezegd. Maar dan moet je ook werkelijk 'n nieuwe nemen en niet zo'n aftandse, tweedehandse van zestig jaar, net als Leontien.

ANNELIES (*strak*): Je weet best, waarom ik geen jong dienstmeisje in huis neem, Gert Jan! Dat is alléén om jou!

GERT JAN (*grinnikt*): Nou, ik zou me met zo'n jong ding anders ook best kunnen behelpen, hoor.

ANNELIES: Dat 't 'm juist! Ik vertrouw jou voor geen cent!

GERT JAN (*nu ernstiger wordend*): Dat weet ik, Annelies, dat weet ik maar al te goed. Maar dat vind ik, met permissie, niet reëel en niet eerlijk van je. Ik ben dan wel 'n zogenaamde vrolijke frans en ik hou

van 'n geintje, maar ik heb je zolang we getrouwd zijn toch nog nooit aanleiding gegeven om zo wantrouwig en achterdochtig te zijn.

ANNELIES: Maar je hébt toch al 's ooit...

GERT JAN (*invallend*): Ik weet wat je zeggen wil, maar dat was vóór ons trouwen! Maar in ons trouwen is er nog nooit wat gepasseerd, wat niet door de beugel zou kunnen. En toch blijf je wantrouwig. De laatste jaren kan ik bijna geen voet meer buiten de deur zetten of je stuurt Theo met me mee. Nou, dat is toch eigenlijk geen levenswijs... 'n man van bijna vijftig jaar die nota bene z'n eigen zoon meekrijgt als 'n soort van oppasser. D'r wordt al over gepraat, zo van: "Héé, kijk... daar heb je Gert Jan met z'n opzichter!"

ANNELIES: Echt waar??

GERT JAN: Zo waarachtig als ik hier zit! En geloof me nou maar, Annelies, daar word *jij* op aangekeken! Vind je dát dan soms zo leuk?

ANNELIES: Nee! Nee, dat vind ik helemaal niet leuk. En ik moet toegeven, Gert Jan, dat je wel 'n beetje gelijk hebt.

GERT JAN (*monkelend*): Nou, dat scheelt 'n héél stuk!

ANNELIES (*half lachend*): Nou, mopper nou maar niet zo... zó slecht heb je 't nou toch ook weer niet bij me, hè ouwetje?

GERT JAN: Nee, da's waar m'n duifje, da's waar. Alleen vind ik 't niet prettig dat je me "ouwetje" noemt. Ik voel me nog helemaal niet oud.

ANNELIES (*a.v.*): En toch word je morgen vijftig jaar!

GERT JAN: Ja. Ja, da's waar. Morgen word ik vijftig! Da's 'n grote gebeurtenis, 'n mijlpaal in 'n mens z'n leven, iets wat-ie maar één keer in z'n hele leven kan vieren. En daarom vind ik dat je me voor deze speciale gelegenheid wel 's de vrije teugel kan laten en me d'r alléén op uit moet laten trekken... zonder Theo als pottekijker!

ANNELIES: Oh nee, geen sprake van! Jij gaat morgen helemaal niet weg. Je vijftigste verjaardag wordt hier gevierd... thuis... en we zullen er 'n leuk, gezellig feest van maken.

GERT JAN: Ma... maar Annelies, ik mag toch zeker wel 'n uurtje weg?! Dat... dat ben ik toch min of meer verplicht aan m'n kameraden! Die rekenen er hélemaal op. Dat is zo de gewoonte onder mekaar, bij elke verjaardag... en zeker nou 't mijn vijftigste verjaardag is!

ANNELIES: Nou ja, 'n uurtje... 'n uurtje... dat uurtje van jou, dat ken ik, dat wil nog al 's uit de hand lopen. Maar goed, dat zullen we dan morgen nog wel zien. En kijk nou maar niet zo sip, je zult morgen blij genoeg zijn. 'k Heb 'n verjaardag verrassing voor je, nou... daar zul je helemaal ondersteboven van zijn! Ik wed, dat je morgen niet eens weg *wil!*

GERT JAN: Nou nou, dat moet dan nog al 'n verrassing zijn, zeg. Zeg Annelies... zou je... zou je 't me nou alvast maar niet vertellen. Dan heb ik er vandaag ook al plezier van... vóórpret zagezegd!

ANNELIES (*aarzelend*): Nee... eh nee, 't moet 'n verrassing blijven, anders is de aardigheid er af.

GERT JAN (*bemerkt haar aarzeling, dringt aan*): Hè toe nou, Annelies, m'n duifje! Anders doe ik vannacht geen oog dicht. Je hebt me nou zó nieuwsgierig gemaakt... nou moet je ook verder gaan! Anders had je helemaal *niks* moeten zeggen, waar of niet? Nou kom... vertel 't me nou maar! Hè!

ANNELIES. (*als echte vrouw kán zij 't grote nieuw. niet voor zich houden, het brandt haar eenvoudig op de tong!*): Nou, vooruit dan maar. Dé grote verrassing voor jouw verjaardagsfeest...

PETER (*op via tuindeuren, staat "in de open deuren"*): Goeiendag! Hee, zijn jullie maar samen? (*kijkt naar omhoog achter het toneel*) Ooh, Theo is in de douche, zie ik. (*doet stapje terug, roept omhoog naar de onzichtbare Theo*) Zo, Theo, ben je je aan 't opdoffen voor 't weekend? (*terwijl THEO terugroept: Ach ja, dat hoort er nou eenmaal bij, neigt Annelies haar hoofd naar Gert Jan en voegt hem halffluid toe:*)

ANNELIES: Als Peter er bij is kan ik 't je niet zeggen! Nog even geduld!

GERT JAN (*tot de binnentredende Peter*): Zo, Peter. Alles kits? Neem 'n stoel.

ANNELIES: Dag Peter. Eh... kwam je zo maar 's even aan offe... had je 'n boodschap?

PETER: Nou kijk... eerlijk gezegd, m'n vrouw heeft me hierheen gestuurd (*zit*).

ANNELIES: Geertruida? Wat is er dan aan de hand?

PETER: Ik moest jullie alvast de boodschap overbrengen, dat ze zo meteen hierheen komt... met Trudi. Ze wil eh... ze wil iets met jullie bespreken.

ANNELIES: Bespreken... met ons? Wat dan?

PETER (*sloom*): Eh... dat weet ik niet. Dat wil zeggen... ik weet 't wel, maar ik mag 't niet zeggen. (*tot Gert Jan*) En verder wou ik jou d'r even aan helpen herinneren dat we vanavond vergadering hebben van de Oranjevereniging.

GERT JAN: Nou, dat was ik echt niet vergeten, hoor. Zulke belangrijke dingen onthou ik wel.

ANNELIES (*smalend*): Belangrijke dingen! Phoe... 't zal wel meer bier drinken dan vergaderen worden. Iedere keer als er bij Willem Neeleman. 'n nieuw vat wordt aangeslagen hebben jullie

vergadering!

GERT JAN (*grinnikend*): Nee nee, Annelies, 't is net andersom. Iedere keer als wij vergadering hebben slaat Willem Neeleman 'n nieuw vat aan! Maar ja... daar kunnen wij niks aan doen.

ANNELIES: Ooooh, da's waar ook... nou we 't toch over bier en bier drinken hebben... (*tot Peter*) Gaat 't jou nou nooit 's vervelen om altijd maar de verteringen van Gert Jan te moeten betalen?!

PETER (*stomverbaasd*): Wááát?? Ik de verterin... (*op dit moment krijgt hij onder tafel een gevoelige schop van Gert Jan*) Au!!!

GERT JAN (*huichelachtig*): Wat is er? Stootte je je knie? (*maakt niet gezien door Annelies veelbetekenende grimassen naar Peter*).

PETER (*dom*): Hè?? (*heeft 't eindelijk door*) Ooh... eh... ja nou! Eèèèh... wat doet dát zeer! (*kijkt omstandig onder de tafel*) Net tegen die scherpe rand! Eh... wat zei jij ook weer, Annelies? Ooooh ja, die verteringen... Nou kijk... Gert Jan heeft al zo veel voor mij gedaan, vooral in 't begin toen we hier pas woonden... ook met de zaak en zo... enne... nou ja, op die manier revancheer ik me 'n beetje.

ANNELIES (*niet helemaal voldaan*): Jaja... Nou, enfin... (*staat op*) Ik ga koffie zetten. Als Geertruida en Trudi er zijn roep je maar. (*af rechts*)

PETER: Zééég... Wat hoor ik nou? Denkt jouw vrouw, dat ik jouw verteringen altijd betaal? En jij betaalt ze juist altijd voor mij!

GERT JAN (*kijkt verschrikt naar de deur*): Sssttt!! Stil 'n beetje man! Straks hoort ze je nog.

PETER (*dom*): Nou, mag ze dat dan niet ho...? Oh nee, da's waar ook. Jij hebt 'r schijnbaar wijsgemaakt, dat ik altijd voor jou betaal. (*lacht sloom*) Hahaha... ze moest 's weten, dat ik meestal nog geeneens 'n kwartje heb om in de kerkbak te gooien. Die vrouw van mij die zit op 't geld als 'n kloek op d'r eieren. Vroeger, toen er meer klusjes contant werden afgerekend, kon ik nog wel 's wat versieren, maar tegenwoordig... alles op rekening en dan betalen via de giro of de bank. En van m'n zakgeld kan ik amper 'n beetje sigaretten en wat tabak kopen. (*zucht diep*)

GERT JAN: Ja man, ik weet er alles van. 't Is met mij krek 't zelfde.

PETER: Wááát?? Bij jou precie...? Maar dan begrijp ik niet hoe jij altijd aan zoveel geld komt. (*maakt het alom bekende gebaar van "gappen"*) Zit jij soms wel 's in de winkel in de la van de kassa te... eh... te rommelen?

GERT JAN: Kun je begrijpen! Geen schijn van kans! Nee, dat zou ze direct merken, want haar kas klopt altijd tot op de cent. Bovendien kom ik praktisch nooit in de winkel.

PETER: Nou maar... hoe kom jij dan altijd aan zoveel geld?

GERT JAN (*"geheimzinnig"*): Als je me belooft, dat je 't niemand zult vertellen, dan wil ik 't jou wel zeggen.

PETER: Met de hand op 't hart... ik zwijg als 'n doofstomme kwartel met keelontsteking!

GERT JAN (*a.v.*): Nou dan... ik krijg iedere maand tachtig gulden van Annelies!

PETER: Hèèèè!? Tachtig gul... En je zegt, dat jouw vrouw. ...?!

GERT JAN: Stil nou! Ik krijg dat geld niet voor mezelf... maar voor m'n dochter.

PETER (*"mond open"*): Voor wie??

GERT JAN: Voor m'n dochter!

PETER: Sinds wanneer heb jij 'n dochter? Je hebt toch alleen maar 'n zoon??

GERT JAN: Inderdaad... 'n zóón van Geertruida... en 'n dochter uit vroeger jaren.

PETER: Nou moe... en dat heb je mij nog nooit verteld!

GERT JAN: Als ik jou verteld had dat ik 'n dochter had, dan had ik tegen jou moeten liegen... en dat kun je je beste vriend niet aandoen.

PETER (*dom*): Hoezo? Ik moet eerlijk zeggen... ik snap er geen fluit meer van.

GERT JAN (*grijnzend, geeft hem een por in de zij*): Ik héb toch helemaal geen dochter!

PETER: J...ja, nou gaat 't helemaal boven m'n pet!! Héb je nou 'n dochter of heb je géén dochter?!

GERT JAN (*"met pretogen"*): Ik héb er een... en ik heb er géén een!

PETER (*moedeloze grimas*): Je zit me zeker te belazeren?

GERT JAN (*grinnikend*): Nee, ik belazer je niet! Kijk, ik heb alleen maar tegen Geertruida gezégd, dat ik 'n dochter heb!

PETER: M...maar je hébt er dus géén een?!

GERT JAN (*a.v.*): Nee!

PETER (*dom*): Waarom zeg je dan dat je d'r wél een hebt?

GERT JAN: Nou kijk... destijds toen ik op trouwen stond met Annelies, zat ik zwaar in de knoei. (*omzichtig*) Ik had speelschulden! Ruim duizend gulden!

PETER (*fluit*): Of je 'n emmer leeg gooit!

GERT JAN: Ach, je weet hoe dat gaat... op 'n avond met 'n half zatte kop zitten gokken, in 'n tent in Tinbergen... verliezen, verliezen... proberen 't terug te winnen, steeds hogere inzetten, steeds meer verliezen, enfin, ik zat zwaar in 't pak.

PETER: En je had geen cent zeker?

GERT JAN: Nee man. natuurlijk niet! Al onze centjes hadden we in de zaak gestoken en in de trouwerij en de meubels en zo. Maar ik zát er aan vast, ik had 'n schuldbekentenis getekend. Nou... en toen heb ik teneinde raad dat smoesje verzonnen van die zogenaamde dochter. Ik heb Annelies verteld, dat 't allemaal vóór onze verkeringstijd was gebeurd en dat 't meisje destijds niet met me wilde trouwen, omdat we niet 't zelfde geloof hadden. Nou, daar trapte Annelies natuurlijk prompt in, want in die tijd wás dat nog zo.

PETER: En heeft ze je toen...?

GERT JAN: Ja! Ik heb d'r gezegd. dat ik als vrijgezel iedere maand veertig gulden betaalde en dat ik dat wilde blijven doen.

PETER: Véértig gulden? En je had 't over tach...

GERT JAN (*invallend*): Ja, 't was eerst veertig... toen is 't later zestig geworden en 'n paar jaar geleden tachtig... en met Kerstmis nog tweehonderd extra.

PETER: Allemachtig zeg... wat 'n geld! Met Kerstmis nog tweehonderd extra!

GERT JAN: Ja, dat is zelfs 'n idee van Annelies geweest. Ik moet eerlijk zeggen, in dat opzicht heeft ze zich bijzonder fideel gedragen. Nou ja... toen ik na verloop van 'n paar jaar die schuld had afgelost, had ik inmiddels wel in de gaten gekregen, dat ik wat zakgeld betreft verschrikkelijk kort gehouden werd door Annelies... nou... en toen heb ik 't maar zo gelaten.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto